

Studiul 5

Isus, Marele învățător

Textul de memorat: „Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.” (2 Corinteni 4:6)

Duminică, 25 octombrie - „Chipul Tatălui” (I)

Evrei 1:1-4

¹ După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

² la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.

³ El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preainalte,

⁴ ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.

2 Corinteni 4:1-6

¹ De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

² Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

³ Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării,

⁴ a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

⁵ Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus.

⁶ Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Evrei 1:1-4

¹ După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,

² la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.

³ El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preainalte,

⁴ ajungând cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.

Luni, 26 octombrie - „Chipul Tatălui” (II)

Ioan 1:14, 18

¹⁴ Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.

¹⁸ Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”

Ioan 14:1-14

- ¹ „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.
- ² În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
- ³ Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.
- ⁴ Știți unde Mă duc și știți și calea într-acolo.”
- ⁵ „Doamne”, I-a zis Toma, „nu știm unde Te duci. Cum putem să știm calea într-acolo?”
- ⁶ Isus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.
- ⁷ Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște, și L-ați și văzut.”
- ⁸ „Doamne”, i-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns”.
- ⁹ Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: ‘Arată-ne pe Tatăl’?”
- ¹⁰ Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nule spun de la Mine, ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.
- ¹¹ Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; credeți puțin pentru lucrările acestea.
- ¹² Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl,
- ¹³ și ori ce veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
- ¹⁴ Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Marti, 27 octombrie - Să descoperim gândul Marelui învățător

Filipeni 2:1-4; 4:2-3

- ^{2:1} Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare,
- ² faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.
- ³ Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă, ci, în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.
- ⁴ Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.
- ^{4:2} Îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gând în Domnul.
- ³ Și pe tine, adevărat tovarăș de jug, te rog să vii în ajutorul femeilor acestora, care au lucrat împreună cu mine pentru Evanghelie, cu Clement și cu ceilalți tovarăși de lucru ai mei, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții.

Filipeni 2:5-11

- ⁵ Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus:
- ⁶ El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,
- ⁷ ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.
- ⁸ La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.
- ⁹ De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume;
- ¹⁰ pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ
- ¹¹ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.

Miercuri, 28 octombrie - Marele învățător și împăcarea

2 Corinteni 5:17-21

- ¹⁷ Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.
- ¹⁸ Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării;
- ¹⁹ că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor și

ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.

²⁰ Noi dar, suntem trimiși împluterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!

²¹ Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

Joi, 29 octombrie - Primii elevi al Marelui învățător

Luca 2:8-20

⁸ În ținutul acela, erau niște păstori care stăteau afară, în câmp, și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.

⁹ Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare.

¹⁰ Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:

¹¹ astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.

¹² Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.”

¹³ Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând:

¹⁴ „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”.

¹⁵ După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: „Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul”.

¹⁶ S-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif și Pruncul culcat în iesle.

¹⁷ După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

¹⁸ Toți cei ce i-au auzit s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.

¹⁹ Maria păstra toate cuvintele acelea și se gândea la ele în inima ei.

²⁰ Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auzit și văzuseră și care erau întocmai cum li se spusese.

Matei 2:1-12

¹ După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim

² și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

³ Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

⁴ A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

⁵ „În Betleemul din Iudeea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin prorocul:

⁶ ‘Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.’”

⁷ Atunci, Irod a chemat în ascuns pe magi și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.

⁸ Apoi i-a trimis la Betleem și le-a zis: „Duceți-vă de cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, când Îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui”.

⁹ După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Și iată că steaua, pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.

¹⁰ Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.

¹¹ Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistieriile și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.

¹² În urmă, au fost înștiințați de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod și s-au întors în țara lor pe un alt drum.